

Buitenbeentjes

Lukas en Sofie zaten aan tafel. Mama zette het eten op tafel. Ze schepte eerst Lukas en toen Sofie op. Lukas riep: 'Mááám, je weet toch dat ik geen spuitjes lust! En dit zijn ook hele rare, die heb ik nog nooit gezien.' Ook Sofie keek met een vies gezicht naar haar bord.

Toen ook mama en papa eten op hun bord hadden, zei mama dat ze iets wilde vertellen. 'Vandaag heb ik bij de supermarkt buitenbeentjes gekocht.'

Sofie vroeg heel zachtjes wat dat waren, 'buitenbeentjes'. Mama legde uit: 'Buitenbeentjes zijn fruit en groenten die niet het allermooist zijn. Deze verkoopt de supermarkt normaal niet, omdat ze niet mooi genoeg zijn. Maar ze smaken wel heel erg lekker!'

ANDERS WERDEN DEZE ALSNOG WEGGEGOOID. DAT MOCHT NIET GEBEUREN!

Lukas en Sofie begonnen alvast van de worst en de aardappels te eten. Lukas dacht na en na een tijdje vroeg hij: 'Mama, wat gebeurt er met de buitenbeentjes als wij ze niet kopen?' 'Die worden weggegooid, want de supermarkt kan er dan geen geld mee verdienen', zei mama. Lukas schoof intussen de spuitjes van de ene kant van het bord naar de andere kant. Hij dacht verder na. Hoe zou hij het doen, als hij de boer was? Je kan toch niet zomaar eten weggooien? Op school leerde hij ook dat ze niemand mochten buitensluiten, en dat gebeurt dus eigenlijk wel met die buitenbeentjes! Plots vond Lukas het heel zielig en besloot zijn spuitjes op te eten. Anders werden deze alsnog weggegooid. Mama had ze eerst gered, en dan moesten ze door hem toch nog de prullenbak in. Dat mocht niet gebeuren! Het eerste spuitje was vreselijk, maar de tweede was al een stuk minder erg. Het laatste spuitje viel al heel erg mee. Lekker vond hij ze zeker nog niet, maar het was al wel een stuk beter geworden. Trots zei hij: 'Kijk paps en mams, ik heb al mijn spuitjes opgegeten!' Papa

en
mama
staken
beiden
hun duim
naar hem op.

'Super gedaan,
Lukas!', zei papa.

Toen Lukas 's avonds in bed lag, lukte het niet om in slaap te vallen. Hij dacht na over die arme buitenbeentjes die allemaal weggegooid werden. Mama had een paar spruiten kunnen redden, maar Lukas wilde meer redden. Hij besloot om morgen aan de juf te vragen of hij er iets over mocht vertellen in de klas. Opgelucht viel hij in slaap.

De volgende dag kwam Lukas binnen op school en hij liep meteen naar zijn juf toe. Hij vroeg: 'Juf, mag ik in de klas iets vertellen over buitenbeentjes? Dan zal ik er eerst meer over opzoeken.' Nadat hij had uitgelegd wat buitenbeentjes waren zei de juf: 'Wat een goed idee van jou, Lukas! Natuurlijk mag dat. Ik ken nog wel een

boer en misschien kan die jou helpen. Als je geluk hebt, mag je misschien zelfs wat voorbeelden meenemen om te laten zien.' Lukas straalde; wat een supergaaf idee van de juf! Hij zag zijn juf en zijn moeder even overleggen.

Na schooltijd stond mama voor het schoolplein om hem op te halen. Ze was met de auto... Wat was er aan de hand? Hij gaf zijn moeder een kus en vroeg waarom ze met de auto was. 'We gaan naar de buitenbeentjes-boer toe', zei zijn moeder enthousiast. Blij keek hij haar aan. Hij sprong gauw in de auto, naast Sofie. Op weg naar Boer Buitenbeentjes!

HIJ MOCHT VAN VERSCHILLENDE SOORTEN GROENTEN EN FRUIT DE NORMALE GROENTE EN HET BUITENBEENTJE PROEVEN!

Bij de boer aangekomen, kon Lukas zijn blijdschap niet meer voor zich houden. Hij had er zo'n zin in. De boer vond het ook leuk en liet de hele boerderij zien. Ze kwamen bij het punt waarop Lukas vol spanning had gewacht: de buitenbeentjes. Hij mocht van verschillende soorten groenten en fruit de normale groente en het buitenbeentje proeven.

'Ze smaken precies hetzelfde!' De boer moest lachen en vertelde dat dit inderdaad zo was. Veel mensen kopen alleen groenten en fruit die er "normaal" uitzien. Lukas was vastbesloten en zei: 'Morgen ga ik dit meenemen naar school. Dan zal ik zorgen dat iedereen daar ook buitenbeentjes gaat eten.' De boer knikte tevreden en gaf een enorme kist vol met buitenbeentjes aan Lukas mee. Hij bedankte de boer en zei dat hij zeker zou laten weten hoe het op school was gegaan.

De volgende ochtend liep zijn moeder met hem mee om de kist de klas in te sjuwen. Al zijn klasgenoten keken hem met grote ogen aan. De juf klapte in haar handen om de klas stil te krijgen. Ze zei: 'Lukas heeft voor ons een hele grote kist met lekkers meegenomen. Hij gaat hier voor de ochtendpauze iets over vertellen.'

Vlak voor de ochtendpauze maakte Lukas de kist open. Hij hoorde verschillende reacties: 'Wat een rare paprika, wat een kromme wortel...' en 'Zo'n aardbei heb ik nog nooit gezien.'

'GA NOOIT ALLEEN AF OP HET UITERLIJK EN SLUIT NIEMAND UIT. WANT DE BINNENKANT IS NET ZO MOOI ALS VAN IEDER ANDER!'

Hij liet ze de gewassen groenten en het gewassen fruit proeven. De kinderen uit zijn klas vonden het heerlijk. Lukas was de held van de dag en hij eindigde heel wijs met een grote-mensen-uitspraak: 'Het is bij groenten en fruit net als bij mensen. Ga nooit alleen af op het uiterlijk en sluit niemand uit. Want de binnenkant is net zo mooi als van ieder ander!'

